

РЕШЕНИЕ

№ 4276

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 09.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11375** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

По жалба на Й. Г. В., подадена чрез адв.А. Т. – САК, срещу Заповед № 18-892/23.01.2019г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/-С. в Административен съд София-град е образувано адм.д. № 2640/2019г. Производството по делото е приключило с постановяването на Решение № 2274/27.04.2020г., с което жалбата е отхвърлена като неоснователна.

По реда на инстанционния контрол решението е отменено с Решение № 10972/01.11.2021г., постановено по адм.д. № 121/2021г. по описа на Върховния административен съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

В жалбата, иницираща съдебното производство, са наведени възражения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Съображенията за това са, че в оспорената заповед не се съдържат фактически и правни основания за издаването ѝ. На следващо място не била посочена приложената от административния орган хипотеза – дали се касае за грешка или за непълнота в кадастралната карта. Съображенията за неправилно приложение на материалния закон е обосновано с неотчитането на наличието спор за материално право.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане за отмяна на оспорения акт се поддържат чрез адв.Т., който претендира присъждането на

направените по производството разноси по представен списък.

Ответникът по оспорването не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В писмен отговор, представен с административната преписка, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Заинтересованите страни Столична община, Й. Р. Т., Н. Д. Т., В. В. К., С. Г. В., Й. Г. В., Л. В. И., В. В. В., М. Н. А., И. Н. Н., А. Й. В., Е. В. К., Й. В. К., М. Н. В., В. В. В., В. П. В., П. Б. С., Т. Р. И., С. П. Х., Г. Г. Г., А. Г. Г., Б. А. Д., И. Г. В., Ж. Г. В., П. И. С., Р. К. В., Ц. К. В., С. Р. С., З. В. С., С. В. С., М. В. Е. – С., Е. А. С., В. А. С., не се явяват и не се представляват в съдебно заседание.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспореното бездействие.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предмет на оспорване е Заповед № 18-892/23.01.2019г. на началника на СГКК-С., с която на основание чл.54, ал.4 вр. чл.54, ал.1 и чл.51, ал.1, т.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ е одобрено изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрена със Заповед № РД-18-15/23.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, изразяващо се в нанасяне на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 48393.4990.1175 в съответствие с границите на имот – ливада, находящ се в строителните граници на [населено място], стар имот № 144002, възстановен на наследниците на В. М. с влязло в сила Решение № Р001М/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“, удостоверение и скица по чл.13 ППЗСПЗЗ, Заповед № РД-09-428/07.07.2008г. на кмета на Район „Нови Искър“ и съгласно проект в цифров и графичен вид, изработен от правоспособно лице по ЗКИР. Съгласно разпоредбата на чл.54, ал.6 ЗКИР заповедта по ал.4 на с.р. може да се обжалва по реда на АПК пред административния съд по местонахождение на имота. Право на жалба, според ал.4, изр.3-то имат заинтересованите лица, чиито права са засегнати от изменението. "Заинтересовани лица", според разпоредбата на § 1, т.13 ДР ЗКИР, са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, а в случаите на предоставени права на управление - ведомствата и общините, на които са предоставени правата.

Жалбоподателят, съгласно приложеното по делото Удостоверение за наследници изх.№ КМВ17-535/27.07.2017г., е наследник на В. С. М., съответно има качеството заинтересовано лице по см. на § 1, т.13 ДР ЗКИР. Заповедта, предмет на обжалване му е съобщена на 07.02.2019г. /известие за доставяне на л.24 по адм.д. № 2640/2019г./, а жалбата срещу нея е подадена по пощата на 20.02.2019г. /плик на л.12а адм.д. № 2640/2019г./.

Предвид това съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е допустима – подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.54, ал.6 ЗКИР.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, посочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК съдът приема следното:

Разпоредбата на чл.54, ал.4 ЗКИР предвижда, че измененията в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. Процесният имот се намира на територията на Столична община, съответно компетентен да издаде процесната заповед е началника на СГКК-С., който е и издател на обжалвания акт.

Процесната заповед е издадена при спазване на изискването за форма – писмена като съдържа задължителните реквизити по чл.59, ал.2 АПК, доколкото приложимият специален закон не съдържа конкретни изисквания в тази насока. Обратно на твърдението на жалбоподателя, заповедта съдържа освен правни и фактически основания за издаването ѝ. Съгласно константната съдебна практика мотивите на акта може да не се съдържат в акта, но следва да са част от административната преписка – в случая те се съдържат както в документите, представени от заявителя, така и в изготвената скица-проект на изменението, изрично предвидена с разпоредбата на чл.54, ал.4, изр.2-ро ЗКИР.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

Административното производство е образувано по заявление вх. № 01-348314/10.09.2018г., подадено от Й. Р. Т., също наследник на В. С. М.. В действащата кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-15/23.01.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, имоти с идентификатори 48393.4990.2 с площ от 2120 кв.м, 48393.4990.538 с площ от 499 кв.м и 48393.4990.630 с площ от 740 кв.м, от които се образува новият имот с проектен идентификатор 48393.4990.1175, са нанесени като собственост на наследници на В. С. М. въз основа на документ за собственост – Решение № Р001М/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“.

Заявлението е подадено от името на наследниците на В. С. М., като е приложено удостоверение за наследници. Видно от него, общият наследодател има още двацет и осем живи наследници, а в настоящото съдебно производство те са над трийсет. Към заявлението няма пълномощни, по силата на които заявителката да е упълномощена за подаване на заявлението от името на всички наследници. В този смисъл, заявлението следва да се счита като подадено не от всички наследници, т.е. съсобственици на засегнатите имоти, за които се иска поправка на пълнота и грешка, а от заявителката Й. Р..

Посоченото не представлява нарушение на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Съгласно разпоредбата на чл.51, ал.3 ЗКИР измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват по заявление от собственик, друго лице, когато това е предвидено в закон, или въз основа на служебно постъпила информация от ведомство или община. След като законът не въвежда изискване заявлението за изменение на КККР да бъде подписано от собствениците на всички имоти, засегнати от изменението, то не следва такова изискване да бъде прилагано по отношение на съсобствениците в имота. След изменението на закона, обнародвано в ДВ, бр.49/2014г. отпадна изискването на съставяне на акт за непълнота и грешки и подписването му от всички лица, собственици на имоти, засегнати от изменението, като вместо това те следва да бъдат уведомени по реда на чл.26, ал.1 АПК за образуването административно производство

и разполагат с възможността да подадат възражение срещу изготвената скица-проект, в случай, че не са съгласни.

В случая административният орган не е уведомил всички наследници на В. С. М., а е уведомил единствено собственика на ПИ с идентификатор 48393.4990.550 /спортно игрище/ - Столична община. Това нарушение съдът приема, че не е съществено, тъй като не преклудира възможността на жалбоподателя да релевира всички свои възражения в съдебното производство по оспорване на издадената въз основа на заявлението заповед за изменение на КККР.

Освен това, за разлика от производството по изменение на КККР преди изменението на закона, посочено по-горе, съгласно сега действащата уредба подаденото възражение от собственик на имот, засегнат от изменението, не обвързва административния орган със задължението да постанови отказ по заявлението. Той следва да обсъди това възражение наред с останалите доказателства по административната преписка и да прецени неговата основателност. Възражението би обусловило постановяване на отказ по заявлението само в случай, че сочи на спор за материално право, в който случай следва да се приложи разпоредбата на чл.54, ал.2 ЗКИР. Според установената съдебна практика такъв е налице, когато има конкуренция на вещни права. В този случай, според чл.54, ал.2 ЗКИР, изменението на кадастралната карта и кадастралните регистри, целящо отстраняване на непълнота или грешка, се одобрява след разрешаване на спора по съдебен ред.

С оглед приетите по делото доказателства съдът намира, че в случая не е налице спор за материално право между страните по отношение на ПИ с идентификатор 48393.4990.1175 – предмет на изменението. С Решение № P001M/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“ е признато право на собственост на наследниците на В. С. М. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху ливада от 7,511 дка, находяща се в строителните граници на [населено място], м. „Долна ливада“, имот № 144002 от комасационен план, изработен 1946г. като въз основа на проведената процедура по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, предхождаща издаването на решението, и Удостоверение № 2438/18.06.2008г. по чл.13, ал.4 и ал.5 ППЗСПЗЗ и Заповед № РД-09-428/07.07.2008г. на кмета на Район „Нови Искър“, с която се определя застроената, съответно незастроената и подлежаща на възстановяване площ, се възстановява на наследниците правото на собственост върху ливада от 3,301дка, находяща се в строителните граници на [населено място] в местността „Долна ливада“, имот № 144002 от комасационен план 1946г. Със същото решение се отказва възстановяване на правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху ливада от 4,210 дка, находяща се в строителните граници на [населено място] в местността „Долна ливада“, имот № 144002 от комасационен план 1946г. като 581 кв.м от имота попадат в реализирано мероприятие на Столична община – стадион, за което с Решение № П151 от 21.11.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“ се определя обезщетение, а останалата част е застроена и се владее от част от наследниците на В. М., между които и жалбоподателя /УПИ X-536, УПИ IX-376, УПИ VIII -539 и УПИ VII-540/.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице С. К., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява, че през 2009г. е било процедирано нанасяне на възстановения имот в кадастралния и регулационния план

на [населено място]. С проекта се предлага нанасяне на нов имот върху свободната от застрояване площ на бившия имот 144002, съгласно издадена Заповед №РД-09-428/07.07.2008г. /л.75 по делото/ и решението на ОСЗ „Нови Искър“ № Р001М/23.10.2008г. като се заличават границите на незастроените имоти с пл.номера 538 и 630, попадащи в обхвата на новонанесенния имот. Със Заповед РД-09-283/27.10.2010г. са отменени заповедите, с които е нанесен възстановеният с Решение на ОСЗ „Нови Искър“ № Р001М/23.10.2008г. имот. Тази заповед е отменена с Решение № 2121/21.04.2012г., постановено по адм.д. № 5876/2010г. по описа на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение № 7836/06.06.2013г., постановено по адм.д. № 14920/2012г. по описа на Върховния административен съд.

За района на [населено място] е влязла в сила кадастрална карта, одобрена със Заповед РД-18-15/23.01.2012г. Тъй като към момента на одобряването ѝ все още не е имало влязло в сила решение относно границите на имота в кадастралния и регулационния план, в кадастралната карта са нанесени имоти с идентификатори 48393.4990.2, вписан като собственост на В. С. М.; 48393.4990.538, вписан като собственост на В. С. М. и 48393.4990.630, вписан като собственост на В. С. М..

С обжалваната заповед се одобрява изменението на кадастралната карта за имоти с идентификатори 48393.4990.2, 48393.4990.538 и 48393.4990.630, като тези имоти се обединяват в един имот с нов идентификатор 48393.4990.1175. От текста на обжалваната заповед се установява, че за имот с проектен идентификатор 48393.4990.1175, който по граници е идентичен с възстановения на наследниците на В. С. М. с Решение на ОСЗ „Нови Искър“ № Р001М/23.10.2008г. имот, не е предвидено вписване на данни за собственост и собственици, въпреки че правоспособното лице с изготвения и одобрен от АГКК проект е предвидило за имота /с проектен идентификатор № 48393.4990.100 по неговия проект/ да бъде нанесена частна собственост, съсобственост на наследници на В. С. М. въз основа на документ - решение на ОСЗ „Нови Искър“ № Р001М/23.10.2008г.

При направената проверка в СО вещото лице е установило два регулационни плана за [населено място], а именно Регулационен план, одобрен със Заповед № 109/01.04.1966г. (Приложение 1 към СТЕ), по който план процесният имот не е нанесен, като същият попада върху имот без номер, намиращ се южно от кв.34 - спортен комплекс, както и върху имоти с пл.№№ 316 - незастроен и 321 - незастроен. Имотът попада в обхвата на околоръстния полигон на населеното място, но е извън границите на регулационния план.

Вторият регулационен план, установен от вещото лице е този, одобрен с Решение № 27 по Протокол 32 от 10.12.2001г. на СОС. (Приложение 2 към СТЕ). По този план процесният имот не е нанесен, като същият попада в обхвата на кв.53 и кв.54 по регулационния план на [населено място], в частност върху УПИ II-630 и УПИ III-538 от кв.53, върху част от проектирана, но неизградена [улица], о.т. 201 и о.т.204, както и върху част от УПИ I - за жилищно строителство от кв.54.

При извършения оглед на място вещото лице установява, че имот с идентификатор 48393.4990.2 не е ограден. Същият видимо не се ползва, като е обрасъл с тръни и високи треви, с разпилени боклуци.

Имот с идентификатор 48393.4990.630 е ограден от всички страни с телена мрежа, като достъпът до него е от имот с идентификатор 48393.4990.2. Имотът се ползва за селскостопанска дейност.

Имот с идентификатор 48393.4990.538 е ограден само от запад, като от север се

огражда от оградата на ПИ 48393.4990.630. Няма видими белези за ползване на имота. Въз основа на така установеното вещото лице дава заключение, че имоти с идентификатори 48393.4990.630 и 48393.4990.538 по КККР, одобрена със Заповед №РД-18-15/23.01.2012 г. на ИД на АГКК, попадат в обхвата на оспорената Заповед № РД-18-892/23.01.2019г. на началника на СГКК С.. За района е наличен комасационен план от 1946г. От Удостоверение по чл.13 от ЗСПЗЗ се установява, че в разписния лист към кадастралния план ПИ 538 е записан като собственост на наследници на Ж. В., а ПИ 630 - като собственост на Й. Г. В., но записаните лица нямат документи за собственост. На л. 86 и л. 87 по делото е приложена извадка от комасационния план на [населено място] от 1946г. От Решение на ОЗС „Нови Искър“ № Р001М/23.10.2008г. и приложените по делото документи се установява, че В. С. М. е бил собственик на парцел II-37 от масив 144 по комасационния план на [населено място] от 1946г. От наличните по делото комбинирани скици и изготвената от СТЕ такава се установява, че имоти с идентификатори 48393.4990.630 и 48393.4990.538 попадат в обхвата на парцел II-37 от масив 144 по комасационния план на [населено място] от 1946г.

В регулационния план на [населено място], одобрен със Заповед № 109/01.04.1966г. процесният имот не е нанесен. В кадастралната основа на плана, но извън регулационните граници са нанесени имоти с планоснимачни номера 316 и 321 - свободни от застрояване, обозначени с условен знак за ливада, а в кадастралната основа на регулационния план, но попадащи в обхвата му са нанесени имоти с планоснимачни номера 317, 318, 319 и 320, от които 318 не е бил застроен. Източните части на имоти 317 и 318 са показани с условен знак за овощна градина. И шестте описани имота са части от бившия парцел II-37 от масив 144 по комасационния план на [населено място] от 1946г.

В кадастралната основа на регулационния план, одобрен е Решение № 27 по Протокол № 32 от 10.12.2001 г. са нанесени имоти с планоснимачни номера 536, 537, 539, 540 - застроени и 630 и 538 - незастроени. За имот с пл.№ 630 е отреден УПИ II-630 от кв. 53, като УПИ е по имотната граница на ПИ. За имот с пл.№ 538 е отреден УПИ III-538 от кв. 53, като границата на УПИ е по границата на ПИ с изключение на източната граница на имота, която се променя с плана.

Имотите с идентификатори 48393.4990.538 и 48393.4990.630 са частично идентични на имоти с планоснимачни номера 538 и 630 и са частично идентични с УПИ II-630 и УПИ III-538 от кв. 53.

В материалите по делото не са приложени документите за собственост на жалбоподателя за имоти с планоснимачни номера 538 и 630 и в жалбата не се твърди да има такива. В кадастралната карта, действаща към момента тези имоти са нанесени като собственост на В. С. М. и СТЕ не е установила да има оспорване по отношение на това нанасяне. СТЕ не е установила да са прилагани документи за собственост на жалбоподателя за ПИ 630 и ПИ 538, за които явно се претендира собственост. СТЕ няма данни за уреждане на сметки по регулация и такива не са приложени по делото. При изработване на обжалваното изменение на КК, процедираните граници не са съобразени с одобрените и евентуално приложени в предходен план регулационни или

кадастрални граници по отношение на ПИ 630 и ПИ 538, тъй като тези имоти не са били застроени към момента на възстановяване на собствеността по реда на ЗСПЗЗ и не са застроени и към момента. Документи за уреждане на сметки по регулация не са приложени по делото. Съществуващата на място ограда на ПИ 630 не е взета предвид при изработване на проекта за изменение. Границата на ПИ 630 и ПИ 538 е била заличена със Заповеди №№ РД-09-167/26.03.2010г. и РД-09-185/09.04.2010г., които са били оттеглени със Заповед № РД-09- 283/27.05.2010г., а последната е отменена с влязло в сила съдебно решение. Т.е. границите на двата имота са останали заличени и на тяхно място е бил нанесен имотът, възстановен с Решение на ОЗС „Нови Искър“ № Р001М/23.10.2008г., който имот е идентичен с имот с проектен идентификатор 48393.4990.1175.

Въз основа на така установеното посредством заключението на вещото лице съдът приема, че не е налице спор за материално право върху процесния имот с проектен идентификатор 48393.4990.1175 като за страните е безспорно, че става въпрос за собственост на всички наследници на В. С. М., възстановена с Решение № Р001М/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“. Следователно за жалбоподателя липсва правоизключващо възражение, което би могъл да противопостави срещу нанасяне на изменението в КК.

Като правно основание за издаване на оспорваната заповед е посочена разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, съгласно която кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. Според легалната дефиниция, дадена в § 1, т.16 З. ЗКИР "непълноти или грешки" са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние.

От приетото заключение на СТЕ се установи, че в случая са налице непълноти и грешки по смисъла на § 1, т.16 ДР ЗКИР, представляващи несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри, т.е. в случая към 23.01.2012г., когато е одобрена кадастралната карта за [населено място] със Заповед № РД-18-15/23.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК. Съгласно чл.14, ал.1 от отменената, но действала към онзи момент Наредба № 3 от 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството /обн., ДВ, бр.41 от 13.05.2005г., в сила от 13.05.2005г., отм., бр.4 от 13.01.2017г., в сила от 13.01.2017г./, наричана по-долу за краткост „наредбата“, в редакцията ѝ, актуална към издаване на заповедта за одобряване на КККР границите на поземлените имоти се установяват приоритетно от: 1. означеното по реда на чл.36, т.1 и чл. 38, ал.1, т.2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки в съответствие с актовете, определящи правата върху имотите; 2. кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКНРБ или отменения З., на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от

карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ; 3. регулационните планове, одобрени по реда на отменения 3. - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 4. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т.1; 5. карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл.36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други. „Приоритетно“ означава, че при наличието на приоритет от предходна точка, следващите, посочени в разпоредбата, се изключват.

По отношение на приоритета по т.1, единственият акт, определящ правата върху имотите, по смисъла на тази разпоредба, т.е. единственият документ за собственост по отношение на процесните имоти, както бе посочено по-горе е Решение № Р001М/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“, следователно означено местоположение върху терена или посочените от собствениците гранични точки може да има само в съответствие с този акт. По делото няма доказателства към онзи момент да е имало означения по реда на чл.14, ал.1, т.2 от Наредбата.

При липса на предходния, се преминава към следващия приоритет – този по чл.14, ал.1, т.3 от Наредбата - кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКНРБ или отменения 3., на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, като изброените в него карти и планове са с равностойно значение.

Възстановеният с Решение № Р001М/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“ имот безспорно е нанесен в Картата на възстановената собственост /КВС/ към 2008г. като имот № 144002, което се потвърждава и от изслушаната експертиза. КВС е именно „карта, създадена по реда на ЗСПЗЗ“ по смисъла на чл.14, ал.1, т.3 от Наредбата. Следователно изпълнителният директор на АГКК при първоначалното одобряване на КККР през 2012г. е бил длъжен да се съобрази с КВС и съответно да нанесе възстановения с Решение № Р001М/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“ имот именно според границите, отразени в КВС.

Вместо това имотът е бил нанесен в кадастралния регистър с данни за собственост именно с позоваване на Решение № Р001М/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“, съответно на В. С. М., но в кадастралната карта неправилно са нанесени границите му като имотът е разделен на три отделни имота, всеки от които записан със същите данни за собственост по Решение № Р001М/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“ на В. С. М., но съобразени с регулационния план, одобрен с Решение № 27 по Протокол № 32 от 10.12.2001г. на Столичен общински съвет, според който имотът попада в новообразувани УПИ II-630 и УПИ III-538 от кв. 53, върху част от новопроектирана [улица], както и върху част от УПИ I-за жилищно строителство от кв. 54.

Този регулационен план от 2001г. не може да бъде използван като приоритет, първо, доколкото е основание за нанасяне на граници по т.4 и при наличие на приоритет по т.3 – КВС, регулационните планове са без значение, и второ, за да бъде използван изобщо като приоритет, в случай, че нямаше КВС, то става въпрос за „регулационните планове, одобрени по реда на отменения 3. - за

имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани“, а в процесния случай, става въпрос за неприложен РП, като от експертизата се установява, че няма реализирана улица, няма и уреждане на сметки по регулация.

Следователно, към момента на одобряване на КККР през 2012г. при нанасянето на имота, възстановен с Решение № Р001М/23.10.2008г. на ОСЗ „Нови Искър“ на наследниците на В. С. М., е налице допуснатата грешка, като същият не е нанесен съгласно наличния приоритет по чл.14, ал.1, т.3 от действащата към този момент наредба, а именно карта, създадена по реда на ЗСПЗЗ, КВС, предвид което и правилно с оспорената заповед се поправя тази грешка и имотът с проектен идентификатор 48393.4990.1175 се нанася в съответствие с границите на възстановения имот. Съответствието на същите се потвърждава и от изслушаната експертиза.

По изложените съображения съдът намери, че оспорената заповед представлява законосъобразен административен акт, по отношение на който не е налице някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора се следват разноски на ответника и заинтересованите страни. Такива обаче не са претендирани и съдът не може да ги присъди служебно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Г. В. срещу Заповед № 18-892/23.01.2019г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/-С..

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: